

Citron!

Mötte ögon.

Citron!

Sökte kontakt.

Citron!

Jag förstod.

Citron.

Frukten som får

mungiporna att

hänga i jämnhöjd

med knäna.

Citronsura människor.

Hm, kanske kan spetsa

fisksåsen med den ättikslika

saliven som blänker giftigt..

eller, nej, den skär sig..

Citronmänniskan lämnar

jag åt hennes öde...

Kan ju förstås bara se åt

ett annat håll - se på en glad

tomat t.ex. men citronen intresserar mig.

Tääänk att gå runt och tjura i årtal...

Människan måste väl få ut någonting

ur det...fast bara Gud vet väl vad!?

Nä, tacka vet jag tomater!

Glada runda jovialiska!

Vänligt låter dom dela med sig.

Dom har mjukare skal, sötare innehåll

och får hjärtat att slå starkt och lugnt.

När jag dör ska jag bli en tomat.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Stardust med Poeter.se id #12676 innehar upphovsrätten